

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

19 april 2004

B5-0217/2004

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 37, lid 2 van het Reglement

door Luisa Morgantini en Yasmine Boudjenah

namens de GUE/NGL-Fractie

over de voorbereiding van de EU op de herzieningsconferentie van het Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens (Verdrag van Ottawa)

Resolutie van het Europees Parlement over de voorbereiding van de EU op de herzieningsconferentie van het Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens (Verdrag van Ottawa)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn vorige resoluties over de strijd tegen antipersoneellandmijnen en die van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU over hetzelfde onderwerp,
 - gelet op de communautaire regelgeving over antipersoneelmijnen,
 - gezien het Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens (Verdrag van Ottawa), dat op 1 maart 1999 in werking is getreden,
 - gelet op artikel 37, lid 2 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat op dit ogenblik 141 landen het Verdrag van Ottawa hebben geratificeerd of zich erbij hebben aangesloten en dat nog eens negen landen het Verdrag hebben ondertekend,
- B. bezorgd over het feit dat 44 landen, waaronder Estland, Finland, Letland en Polen, maar ook China, Indië, Pakistan, Rusland, Israël, de beide Korea's, Irak, Iran en de Verenigde Staten buiten het Verdrag blijven,
- C. erop wijzende dat de herzieningsconferentie van het Verdrag van Ottawa in Nairobi (Kenia) van 29 november tot 3 december 2004 belangrijk is,
- D. erg bezorgd over de grote aanwezigheid van antipersoneellandmijnen in gebieden waar een gewapend conflict heeft plaatsgehad,
- E. overwegende dat antipersoneellandmijnen, die met name vrouwen en kinderen in de armste gebieden ter wereld blijven doden en verwonden, een belemmering vormen voor ontwikkeling en de terugkeer van vluchtelingen,
- F. overwegende dat de uitvoering van het Verdrag van Ottawa de internationale gemeenschap al in staat heeft gesteld effectieve stappen te ondernemen om de productie van antipersoneelmijnen stop te zetten en deze mijnen te vernietigen,
- G. overwegende dat de internationale gemeenschap de morele plicht heeft van alle partijen die bij dergelijke conflicten zijn betrokken, zowel staten als gewapende niet-overheidsactoren, de verplichting te verkrijgen dat zij het gebruik van antipersoneelmijnen beëindigen, om tot een werkelijk universele uitbanning van deze onmenselijke wapens te komen,

- H. de inspanningen erkennende van regeringen, internationale organisaties en NGO's om gewapende niet-overheidsactoren ertoe aan te zetten het gebruik van antipersoneelmijnen uit te bannen,
- I. overwegende dat dit geen steun inhoudt voor of erkenning van het legitieme karakter van gewapende niet-overheidsactoren of hun activiteiten,
- J. erkennende dat gewapende niet-overheidsactoren hun eerbiediging van de door het Verdrag van Ottawa ingestelde humanitaire norm moeten tonen op een aantal concrete manieren, zoals de beëindiging van het gebruik, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen, de ondertekening van de akte van verplichting van de Oproep van Genève ("Geneva Call Deed of Commitment") en de aflegging van openbare verklaringen, alsmede door de bevordering van ontmijning, voorlichting over de risico's van mijnen, slachtofferhulp en humanitaire actie op het gebied van mijnen in de gebieden die door hen worden gecontroleerd,
1. neemt nota van de inspanningen die op internationaal niveau op het gebied van de strijd tegen antipersoneelmijnen worden geleverd, maar acht het nodig deze op te voeren, om tot de uitbanning van deze mijnen te komen;
 2. is met name tevreden met de inspanningen die NGO's tegen antipersoneelmijnen en op het gebied van slachtofferhulp leveren;
 3. verzoekt de vier lidstaten van de uitgebreide Europese Unie die het in 1997 goedgekeurde Verdrag van Ottawa nog niet hebben geratificeerd of die zich er nog niet bij hebben aangesloten, dit onverwijld te doen, in elk geval voor de eerste herzieningsconferentie ervan;
 4. verzoekt alle landen die het Verdrag hebben ondertekend op zo hoog mogelijk niveau aan de conferentie van Nairobi deel te nemen, overeenkomstig het verzoek geformuleerd op de vijfde vergadering van landen die het Verdrag hebben ondertekend, in Bangkok (Thailand) in september 2003;
 5. verzoekt alle landen en andere betrokken actoren om voor de conferentie van Nairobi hun steun voor de humanitaire doelstellingen van het Verdrag te hernieuwen, ervoor te zorgen dat de eerste herzieningsconferentie een mijlpaal wordt, doordat de verwezenlijkingen er worden vastgesteld en de uitdagingen die blijven, geëvalueerd, en op de conferentie te verklaren dat zij zich er met onwrikbare vastberadenheid toe verplichten een einde te maken aan het lijden dat door antipersoneelmijnen wordt veroorzaakt;
 6. is tevreden met de verklaring die het voorzitterschap in de aanloop naar de conferentie van Nairobi op 13 februari 2004 namens de Europese Unie heeft afgelegd, waarin werd gesteld dat op de eerste herzieningsconferentie niet alleen moet worden vastgesteld wat is verwezenlijkt, maar ook gefocust op de toekomst, en dat de Europese Unie hoopt dat de conferentie erin zal slagen een akkoord te bereiken over een duidelijk en uitvoerbaar actieplan, met concrete stappen, die nodig zijn om vooruitgang te boeken in de periode 2004-2009;
 7. herhaalt zijn verzoek om de stopzetting van het gebruik, de productie, de aanleg van

voorraden en de overdracht van antipersoneelmijnen, zowel door staten als door gewapende niet-overheidsactoren;

8. is bijzonder bezorgd als gevolg van de verklaring van de Verenigde Staten dat zij zich niet bij het Verdrag zullen aansluiten en van hun besluit hun 8,8 miljoen zogenaamde slimme antipersoneelmijnen (uitgerust met een zelfvernietigingsmechanisme) te houden en pas met het gebruik van klassieke antipersoneel- en antivoertuigenlandmijnen op te houden na 2010, vier jaar later dan de vorige streefdatum;
9. verzoekt de landen die het Verdrag van Ottawa hebben ondertekend, meer aandacht te besteden aan het probleem van antipersoneelmijnen in verband met gewapende niet-overheidsactoren en de inspanningen om van deze actoren ondertekende verbintenissen te verkrijgen, diplomatiek, politiek en/of financieel te steunen;
10. verzoekt om meer middelen voor humanitaire ontminning, voorlichting over de risico's van mijnen en de verzorging, rehabilitatie en sociale en economische reïntegratie van mijnslachtoffers in gebieden die onder overheidscontrole en de facto onder controle van gewapende niet-overheidsactoren staan;
11. verzoekt de Europese Unie in het kader van de herziening van het Verdrag van Ottawa stappen te ondernemen, om antipersoneelmijnen volledig uit te bannen, met name door
 - de vernietiging van antipersoneelmijnen te versnellen, via een groter aantal ontminners en een betere financiering van hun werk;
 - het onderzoek op te voeren naar technologie waarmee de opsporing van mijnen en de preciezere lokalisatie van getroffen gebieden wordt vergemakkelijkt;
 - de systemen voor verificatie en bestraffing verder uit te werken;
 - een verbod in te stellen op onderzoek naar soortgelijke wapens, zoals blind makende laserwapens, en op de productie hiervan;
 - dwangmaatregelen te nemen tegen landen (zowel landen die het Verdrag hebben ondertekend als andere) die antipersoneelmijnen blijven gebruiken;
12. verzoekt de landen die het Verdrag van Ottawa hebben ondertekend, de activiteiten van NGO's beter te erkennen en de middelen op te voeren die deze ter beschikking worden gesteld, met name voor hun activiteiten op het terrein in samenwerking met niet-overheidsspelers;
13. verzoekt dat de aansluiting bij het Verdrag van Ottawa en de eerbiediging hiervan worden beschouwd als een essentiële referentie in het kader van akkoorden tussen de Europese Unie en derde landen;
14. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de huidige en toekomstige lidstaten, alsmede aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties.